

Nr. _____ van het arrest

Nr. 636 Corr. Folio

Nr. 2003 CV 211 van het parket

Nr. _____ van de griffie

ARREST

Het Hof van Beroep te Brussel, 15de kamer,

zitting houdend in strafzaken, wijst het volgende arrest :

In zake van het Openbaar Ministerie tegen :

_____, wonende te

burgerlijke partij,
die niet verschijnt noch vertegenwoordigd wordt;

tegen :

1) _____ geboren te _____ op _____, en,
2) _____ geboren te _____ op _____
_____, samenwonende te _____

beklaagden,
bijgestaan door meester _____ loco meester _____, beiden
advocaat aan de balie van _____

*****

Beklaagd van :

A Te _____ op het goed gelegen _____ gekadastreerd
groot 16a9ca, eigendom van _____ ingevolge
toewijzing na openbare verkoop (definitieve toewijzing op 6 maart 1978, kwijting 3 mei
1978) door _____ notaris te _____ overgeschreven op het hypotheek-
kantoor te _____ op 9 mei 1978 en op het hypotheekkantoor
te _____ eveneens op 9 mei 1978;

in overtreding van art. 44-64 en 65 van de wet van 29 maart 1962 gewijzigd door de wet
van 22 december 1970, en de artikelen 42 en 66 van het decreet betreffende de ruimtelijke
ordening gecoördineerd op 22 oktober 1996, thans strafbaar door de art. 146 en 147 van
het decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening, zonder
voorafgaande uitdrukkelijke en schriftelijke vergunning van het college van burgemees-
ter en schepenen

1. Tussen 1 september 1997 en 30 september 1997 een grondaanhoping te hebben uitge-
voerd naast en achter de woning gelegen op het hoger beschreven goed.
2. Sedert het beeindigen van voornoemde werken, minstens sedert 30 september 1997 tot
30 april 2000 de toestand geschapen door voornoemde werken te hebben in stand gehou-
den.

B Te _____, op het goed gelegen _____ gekadastreerd
groot 16a9ca, eigendom van _____ ingevolge
toewijzing na openbare verkoop (definitieve toewijzing op 6 maart 1978, kwijting 3 mei
1978) door _____ notaris te _____ overgeschreven op het hypotheekkan-
toor te _____ op 9 mei 1978 en op het hypotheekkantoor te
_____ eveneens op 9 mei 1978;

In overtreding van de artikelen 99,101,146, 147 van het decreet van 18 mei 1999 houdende
organisatie van de ruimtelijke ordening, bepaalde handelingen, werken of wijzigingen te heb-
ben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden zonder voorafgaande uitdrukkelijke en
schriftelijke vergunning, het zij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn of
schorsing van de vergunning,
van 1 mei 2000 tot 31 december 2000 de onder tenlastelegging A1 vermelde werken in stand
te hebben gehouden.

*****

Gezien de hogere beroepen ingesteld op:

- 3 juni 2003 door de beklagden tegen alle beschikkingen van het vonnis op
burgerlijke en strafrechtelijk gebied;
- 5 juni 2003 door het openbaar ministerie tegen beklagden;

tegen een vonnis uitgesproken door de 19de kamer van de correctionele rechtbank te Leuven d.d. 21 mei 2003, dat na tegenspraak zegt dat de tenlasteleggingen bewezen geacht worden en uit éénzelfde opzet voortspruiten zodat slechts één straf dient opgelegd.

Derhalve :

Veroordeelt iedere beklaagde tot :

- een geldboete van 50 euro : $40,3399 \times 200 = 247,89$ euro of 8 dagen vervangende gevangenisstraf;
- een bijdrage van 10 euro $\times 5 = 50$ euro;
- een vergoeding van 25 euro;
- de kosten : elk $\frac{1}{2}$ van 80,23 euro;

Gelet op de vordering van de gemachtigde ambtenaar d.d. 1 maart 2000 overgenomen door het Openbaar Ministerie ter zitting van 7 mei 2003 met inbegrip van de gevraagde dwangsom;

Veroordeelt beklaagde tot herstel van de plaats, in de oorspronkelijke toestand door afbraak van de daar wederrechtelijk opgerichte constructies, nl. het uitvoeren van grondwerken waardoor het terrein over een breedte van min. 2 meter aansluit bij het aangrenzend maaiveld van de aanpalende percelen (lot 2 en het perceel sectie 182-k9 en dit binnen de twaalf maanden nadat dit vonnis kracht van gewijsde verkregen heeft;

Zegt voor recht dat beklaagden, bij niet uitvoering van de hiervoor bevolen herstelmaatregel binnen de gestelde termijn een dwangsom verbeurt van 12,39 euro per dag, mits betekening van dit vonnis overeenkomstig art 1385 bis Ger. Wetboek, met dien verstande dat voormelde termijn ook zonder betekening een aanvang neemt de dag nadat dit vonnis kracht van gewijsde verkrijgt;

Zegt voor recht dat bij gebreke van uitvoering van de hiervoor bevolen herstelmaatregel de stedenbouwkundige inspecteur en het college van burgemeester en schepenen gemachtigd worden ambtshalve in de uitvoering ervan te voorzien, overeenkomstig art 153 Decreet d.d. 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening, en de van de afbraak voortkomende materialen en voorwerpen verkopen, vervoeren, opslaan en/of vernietigen op een door hen gekozen plaats en beklaagden ertoe gehouden zal zijn alle uitvoeringskosten, verminderd met de opbrengst van de verkoop van de materialen en voorwerpen, te vergoeden op vertoon van een staat, begroot en invorderbaar verklaard door de Beslagrechter;

Zegt voor recht dat melding van dit vonnis zal gemaakt worden in de rand van de overschrijving van de dagvaarding op het hypotheekkantoor van en

Zegt voor recht dat dit vonnis dient overgeschreven overeenkomstig art. 160 en ingeschreven in het register van de vergunningen overeenkomstig art. 161 Decreet houdende organisatie van de ruimtelijke ordening, d. 18 mei 1999;

Gehoord het verslag van voorzitter

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn vordering;

Gehoord de beklaagden in hun middelen van verdediging zoals door meester ter zitting ontwikkeld;

Gezien de conclusie en stukken voor de beklaagden.

*****

De hogere beroepen werden regelmatig naar vorm en tijdig ingesteld.

De feiten en de procedure.

1. De beklaagden zijn eigenaars van het onroerend goed gelegen te (gekadastraerd groot 16a9ca) ingevolge toewijzing na openbare verkoop, definitieve toewijzing op 6 maart 1978 en kwijting op 3 mei 1978.
2. Het perceel ligt (1) in een bijzonder plan van aanleg nr. (KB 9 december 1966) (2) in een verkavelingsvergunning van 29 maart 1969 en (3) in een zone omschreven in het gewestplan als: woonzone. Het is niet gelegen in een beschermd landschap of stadsgezicht en niet binnen de grenzen van een beschermd monument.
3. Naar aanleiding van een klacht wordt op 18 september 1997 een proces verbaal van vaststelling van bouwovertreiding opgemaakt door de controleur Bouwdienst, met een bevel tot stopzetting van de werken. De werderrechtelijke bouwwerken zijn volgens vernoemd PV: *"het uitvoeren van grondaanvullingen (belangrijke niveauwijzigingen, meer dan 1 m hoog) en terrasverharding naast en achter de woning, zonder de nodige bouwvergunning"*. Bij het stadsbestuur werd geen aanvraag ingediend. De werken zijn niet in overtreiding met het bijzonder plan van aanleg nr. (KB 9.12.1966) en de verkavelingsvergunning d.d. 29.3.1969, waarin het perceel ligt. Afschrift van het PV werd gelijktijdig overgemaakt aan Procureur de gemachtigde ambtenaar en de overtreder.
4. De beklagde verklaart dat wegens schade aan een afvoerleiding de grond is weggespoeld onder het terras waardoor een verzakking is ontstaan. Als gevolg hiervan heeft hij opnieuw een verharding moeten aanbrengen zodat hij terug tegels kan plaatsen. Voor deze herstellingswerken zouden er geen wijzigingen aan het grondniveau zijn gebeurd. Verder stelt hij dat hij de oprit van zijn garage heeft verlengd maar dat voor deze werken geen grond is aangevoerd.

5. Bij brief van 28 mei 1998 laat de gemachtigde ambtenaar de procureur des Konings weten dat beklaagden op 6 november 1997 werden uitgenodigd een regularisatieaanvraag in te dienen maar beklaagden hieraan geen gevolg hebben gegeven. Bij brief van 30 oktober 1998 meldt de gemachtigde ambtenaar dat op 9 december aan het college van Burgemeester en Schepenen werd voorgesteld aanpassingswerken te vorderen bestaande uit het uitvoeren van grondwerken waardoor het terrein over een breedte van min. 2m aansluit bij het aangrenzend maaiveld van de aanpalende percelen. Bij brief van 14 juni 1999 gaf het college van Burgemeester en Schepenen haar akkoord.

6. Bij brief van 1 maart 2000 aan de procureur des Konings vordert de gemachtigde ambtenaar als herstelmaatregel aanpassingswerken onder verbeurte van een dwangsom van 500 BEF per dag vertraging. Hij licht toe dat de vordering *"het uitvoeren van grondwerken waardoor het terrein over een breedte van min. 2 m aansluit bij het aangrenzend maaiveld van de aanpalende percelen"* betekent en motiveert dit als volgt: *"Omwille van de ligging van het terrein en uit de verkavelingsvoorschriften dient afgeleid te worden dat bij het architecturaal opzet van de woning rekening dient gehouden te worden met de ligging van de verschillende ruimten tov het oorspronkelijk maaiveld. De uitgevoerde niveauaanpassingen zijn stedenbouwkundig onaanvaardbaar. Om het terrein beter te laten aansluiten bij het natuurlijk maaiveld en de hinder voor de aanpalenden te beperken dienen de voorgestelde aanpassingswerken te worden uitgevoerd"*. Tezelfdertijd werd de herstellvordering meegedeeld aan de beklaagden.

7. Bij verhoor van 20 oktober 2000 stelt _____ dat hij akkoord is met de gevraagde herstellvordering en deze binnen de twee maanden uit te voeren en dat hij een regularisatieaanvraag zal indienen.

8. Op 21 december 2000 werd dan bij het College van burgemeester en schepenen een aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning ingediend voor het uitbreiden van een bestaande oprit en aanbouwen van een tuinberging.

9. Bij beslissing van 2 mei 2002 van dit College werd negatief beslist nopens de reliëfwijzigingen (aanvullingen).

10. Op dezelfde datum werd een "Bewijs van stedenbouwkundige vergunning" afgeleverd aan de beklaagden voor "uitbreiden van een bestaande oprit en aanbouwen van een tuinberging".

11. Tegen de beslissing van het College van Burgemeester en Schepenen d.d. 2 mei 2002 werd door de beklaagden beroep ingesteld, toegekomen op de bevoegde administratie van de Bestendige Deputatie op 29 mei 2002. Blijkbaar werd dit beroep afgewezen door de Bestendige Deputatie.

(Het door de beklaagden voorgelegde exemplaar van deze beslissing bestond slechts uit 3 van de 5 bladzijden). Er ligt geen bewijs voor van een beroep tegen deze laatste beslissing.

12. Op 16 juli 2001 worden de beklaagden gedagvaard voor de correctionele rechtbank te Leuven. Het dagvaardingsexploot wordt op 24 juli 2001 overgeschreven op het hypotheekkantoor.

Zij worden vervolgd:

A) In overtreding van art. 44-46 en 65 van de wet van 29 maart 1962 gewijzigd door de wet van 22 december 1970, en de artikelen 42 en 66 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening gecoördineerd op 22 oktober 1996, thans strafbaar door de art. 146 en 147 van het decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening, zonder voorafgaande uitdrukkelijke en schriftelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen; **1. Tussen 1 september 1997 en 30 september 1997 een grondophoping te hebben uitgevoerd naast en achter de woning; 2. Sedert het beëindigen van voornoemde werken, minstens sedert 30 september 1997 tot 30 april 2000 de toestand geschapen door voornoemde werken te hebben in stand gehouden.**

B) In overtreding van de art. 99, 101, 146 en 147 van het decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening, bepaalde handelingen, werken of wijzigingen te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden zonder voorafgaande uitdrukkelijke en schriftelijke vergunning, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van termijn of schorsing van de vergunning; **1. Van 1 mei 2000 tot 31 december 2000 de onder tenlastelegging A1 vermelde werken in stand te hebben gehouden.**

13. Bij brief van 21 augustus 2001 stelt de stedenbouwkundige inspecteur dat beklaagden een transactiesom hebben betaald en een regularisatieaanvraag hebben ingediend in uitvoering van het voorstel van vergelijk van 23 juli 2001 met volgend onderwerp: (1) het uitvoeren van grondaanhoging naast en achter de woning en (2) het PV van vaststelling van bouwovertreiding van 18 september 1997.

14. Op de inleidingszitting op 19 september 2001 wordt de zaak voor bijkomend onderzoek uitgesteld naar de zitting van 21 november 2001. De zaak werd dan sine die uitgesteld op verzoek van het Openbaar Ministerie.

15. Op verzoek van de raadsman van _____ die bij brief van 4 februari 2002 opmerkt dat beklaagden een voorstel van vergelijk aan de rechtbank hadden meegedeeld dat geen betrekking had op de reliëfwijziging waarvoor de vordering tot het uitvoeren van aanpassingswerken werd ingesteld, werden beklaagden op 9 november 2002

gedagvaard en werd de zaak terug vastgesteld op 20 november 2002. Op verzoek van de raadsman van de beklaagden werd de zaak dan uitgesteld naar de zitting van 8 januari 2003. Op deze zitting werd akte genomen van de burgerlijke partijstelling in naam van _____ en werd de zaak uitgesteld naar de zitting van 7 mei 2003.

16. De procureur des Konings verzocht de stedenbouwkundige inspecteur om duidelijkheid aangaande het voorstel van vergelijk van 23 juli 2001. Bij brief van 4 maart 2003 verduidelijkt hij dat (1) de herstellvordering aanpassingswerken betreft i.v.m. het uitvoeren van grondaanhoging naast en achter de woning; (2) het voorstel van vergelijk van 23 juli 2001 het oprichten van een tuinberging betreft en dat hierbij expliciet werd vermeld dat voor de reliëfwijziging geen vergelijk werd voorgesteld zodat de berekening van de transactiesom dan ook enkel gedaan werd voor de tuinberging en (3) dat per vergissing in het certificaat van 21 augustus 2001 werd vermeld dat dit certificaat het uitvoeren van grondaanhoging naast en achter de woning betreft. De overtreder heeft dus een transactiesom betaald voor de tuinberging en heeft hiervoor een foutief certificaat ontvangen. Bijgevolg blijft de herstellvordering van 1 maart 2000 voor het uitvoeren van een grondaanhoging naast en achter de woning van kracht.
17. Op 7 mei 2003 wordt de zaak behandeld en de beklaagden leggen een deskundigenverslag neer. De zaak wordt hierna in beraad genomen.
18. De eerste rechter heeft bij het bestreden vonnis van 21 mei 2003 de tenlasteleggingen bewezen verklaard, elke beklagde veroordeeld tot een geldboete van 50€ ($50:40,3399 \times 200 = 247,89€$) of een vervangende gevangenisstraf van 8 dagen; ieder tot de helft van de kosten gemaakt door het openbaar ministerie (80,23€); ieder tot betaling van een bijdrage van 10€ ($40 \text{ opd} = 50€$) en tot een vergoeding van 25€. De eerste rechter heeft ook aan beklaagden het bevel gegeven tot het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand door afbraak van de wederrechtelijk opgerichte constructies, nl. het uitvoeren van grondwerken waardoor het terrein over een breedte van min. 2 meter aansluit bij het aangrenzend maaiveld van de aanpalende percelen (_____) binnen een termijn van twaalf maanden nadat het vonnis in kracht van gewijsde is getreden en onder verbeurte van een dwangsom van 12,39€ per dag vertraging. Op burgerrechtelijk gebied veroordeelt de rechter beide beklaagden in solidum tot betaling aan de burgerlijke partij van een morele schadevergoeding van 1€.
19. De beklaagden hebben op 3 juni 2003 hoger beroep ingesteld tegen alle beschikkingen van dit vonnis op burgerlijk en strafrechtelijk gebied. De procureur des Konings heeft op 5 juni 2003 hoger beroep ingesteld.
20. De raadsman van de burgerlijke partij heeft bij schrijven van 22 januari 2008 laten verstaan dat _____ zich niet meer zal stellen tegen beklaagden gezien zij geen schade meer ondervindt nu de

beklaagden, in opdracht van de vrederechter van Leuven in het kader van een burgerlijke procedure, de nodige werken hebben uitgevoerd.

Op strafrechtelijk gebied:

21. Inzake, rekening houdend met het feit dat de strafsanctie omtrent de beweerde wederrechtelijke instandhouding van de werken niet meer geldt en met het feit dat het laatste bewezen feit van uitvoering van de kwestieuze werken zich op 29 september 1997 situeert, werd de verjaring geschorst gedurende de termijn van één jaar te rekenen vanaf de inleiding van de zaak bij de eerste rechter op 19 september 2001.
22. De verjaring werd gestuit door de zitting d.d. 21 november 2001, waarvan het startpunt, door de schorsing verschoven werd tot na de beëindiging van de schorsingsperiode zijnde 19 september 2002.
23. Rekening houdend met het feit dat de zaak pas op 3 maart 2008 voor het hof van beroep werd ingeleid dient vastgesteld te worden dat de strafvordering vervallen is door verjaring, rekening houdend met voormelde stuiting en termijn van schorsing.

Wat betreft de herstellvordering:

24. De herstellvordering werd tijdig ingesteld zodat het hof bevoegd blijft.
25. De herstellvordering is een vordering tot teruggave en heeft derhalve een burgerlijk karakter. Die vordering strekt ertoe in het algemeen de gevolgen van het misdrijf ongedaan te maken (in dezelfde zin Cass. 22 februari 2005,   Het strekt tot het doen verdwijnen van de onrechtmatige toestand (in dezelfde zin Cass. 22 februari 2005,   . Uit het burgerlijk karakter van de teruggave vloeit voort dat zij het voorwerp uitmaakt van een burgerlijke vordering die strekt tot het herstel van de door het misdrijf veroorzaakte schade.
26. De "rechtsvordering tot herstel van de schade, door een misdrijf veroorzaakt" bedoeld in artikel 3 Voorafgaande Titel Sv., omvat zowel de vordering tot schadevergoeding krachtens artikel 1382 B.W. als de vordering tot teruggave zoals bedoeld in de artikelen 44 Sw., 161 en 189 Sv. waaronder de voorliggende herstellvordering initieel op grond van artikel 65 van de wet van 29 maart 1962 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening en de stedenbouw, en vervolgens artikel 68 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 (opgeheven bij artikel 171 DORO decreet), thans op grond van artikel 149 DORO.

27. De herstelmaatregel is geen straf maar een maatregel van burgerlijke aard (in dezelfde zin Cass. 9 september 2004, Cass. 2 maart 2004 Arbitragehof nr. 28 april 2004). Artikel 149 DORO beoogt niet de strafbaarstelling van een gedraging maar het herstel van de onrechtmatige toestand die door het stedenbouwmisdrijf is ontstaan (Cass. 22 februari 2005,

28. Het staat vast dat de beklaagden "grondophopingen" hebben uitgevoerd naast en achter de kwestieuze woning, wat duidelijk blijkt uit:

- het proces-verbaal van bouwovertreiding d.d. 18 september 1997, waarin uitdrukkelijk vermeld staat: "het uitvoeren van grondaanvullingen (belangrijke niveauwijzigingen, meer dan 1 m hoogte) zonder de nodige bouwvergunning";
- het feit dat beklagde verklaarde de herstellvordering binnen de twee maanden te zullen uitvoeren;
- het verslag van dat door de beklagden zelf wordt voorgebracht en waarin deze stelde: " Er wordt geen erosie vastgesteld, noch ter plaatse van de aanvulling die meer dan 20 jaar aanwezig is (sinds 1981 vanaf de oprichting van de woning noch ter plaatse van de nieuwe beperkte aanvulling achteraan de oprit en die van 1997 dateert".
- de beslissing van de Bestendige Deputatie waarin uitdrukkelijk te lezen staat "de aangevraagde oprit voor het stallen van o.m. een bestelwagen hoefde een grondaanvulling, zodat langs de perceelsgrens een nog sterkere reliëfbreuk is ontstaan".

29. De beklagden leggen geen kennisgeving aan de stedenbouwkundige inspecteur voor van de vrijwillige, al dan niet volledige, uitvoering van het gevorderde herstel. Er ligt geen proces-verbaal voor van vaststelling door de stedenbouwkundige inspecteur van vrijwillig herstel als bedoeld in artikel 152 DORO.

30. Het proces-verbaal van plaatsopneming d.d. 3 juli 2003 opgesteld door de vrederechter van het tweede kanton Leuven , waarin omschreven wordt welke werken de beklagden zouden uitvoeren en blijkbaar uitvoeren tegen uiterlijk 30 september 2003, doet daar geen afbreuk aan en komt geenszins in de plaats van een kennisgeving of proces-verbaal van vaststelling door de stedenbouwkundige inspecteur.

31. De afwezigheid van verdere last in hoofde van is niet relevant voor de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening.

32. Aan het hof komt geen opportuniteitsbeoordeling van het gevorderde herstel toe (in dezelfde zin, o.m.: Arbitragehof nr. 1 maart 2005; Cass. 15 juni 2004, en R.v.St., , nr. 2 april 2004).

33. De herstellvordering is noch onwettig, noch kennelijk onredelijk. De feitelijke en juridische grondslag van de herstellvordering is niet betwistbaar (in casu werken grondophoping waarvoor geen vergunning of vergunning mits voorwaarden) en is op zich een afdoende motivering (in dezelfde zin: Cass. 6 juni 2006, Cass. 4 december 2001, R.W. 2001-02, 1353, conclusie De herstellvordering moet niet negatief gemotiveerd worden (Cass. 16 december 2003, T.R.O.S 2004, 229). Noch het belang dat de gevolgen van het herstel voor de beklaagden kan hebben, noch het tijdsverloop doen afbreuk aan de interne wettigheid van de herstellvordering. Het zijn evenmin elementen die de herstellvordering zouden aantasten door machtsoverschrijding of machtsafwendig (in dezelfde zin: Cass. 3 maart 2004,
34. De gevorderde dwangsom per dag vertraging wordt opgelegd nu uit de behandeling van de zaak en het strafdossier blijkt dat er reden is om aan te nemen dat de beklaagden niet vrijwillig zullen overgaan tot dat herstel. De op te leggen dwangsom moet hen er toe aanzetten het rechterlijk bevel effectief uit te voeren of te doen uitvoeren binnen de in functie van de omvang van het herstel hierna bepaalde termijn.
35. De door de eerste rechter verleende herstellvordering wordt eveneens uitgesproken maar in de hierna vermelde bewoordingen.

Op burgerrechtelijk gebied:

Het hof stelt vast dat de burgerlijke partij niet verschenen is teneinde haar vordering gestand te doen.

**OM DEZE REDENEN,
HET HOF,**

**RECHTSPREKEND BIJ VERSTEK t.a.v. de burgerlijke partij en NA
TEGENSPRAAK t.a.v. de beklaagden;**

Gezien de wetsbepalingen in het bestreden vonnis aangehaald, alsook de artikelen:

- 24 van de wet van 15 juni 1935;
- 186, 210 en 211 van het wetboek van strafvordering;

Verklaart de hogere beroepen ontvankelijk.

Op strafrechtelijk gebied:

Doet het bestreden vonnis teniet en opnieuw rechtsprekende:

Verklaart de strafvordering lastens beide beklaagden vervallen door verjaring. Laat de kosten in beide aanleggen ten laste van de Staat, deze in eerste aanleg vastgesteld op 80,23 euro en deze in graad van beroep op 106,65 euro.

Op burgerrechtelijk gebied:

Doet het bestreden vonnis teniet en opnieuw rechtsprekend:

Stelt vast dat de burgerlijke partij niet verschenen is teneinde haar vordering gestand te doen.

Laat de kosten van beide aanleggen ten haren laste, niet begroot bij gebreke aan omstandige opgave.

De herstellvordering:

Doet het bestreden vonnis teniet en opnieuw rechtsprekend:

Beveelt op vordering van de gemachtigde ambtenaar, thans de Gewestelijke Stedenbouwkundige Inspecteur, het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand binnen een termijn van twaalf maanden, niet zijnde een dwangsomtermijn in de zin van artikel 1385bis Ger.W., door het uitvoeren van grondwerken waardoor het terrein, gelegen te (kadastraal gekend onder over een breedte van min. 2 meter aansluit bij het aangrenzend maaiveld van de aanpalende percelen en het perceel , onder verbeurte van een dwangsom van 12,39 euro per dag vertraging.

Zegt voor recht dat de Gewestelijke Stedenbouwkundige Inspecteur en het College van Burgemeester en Schepenen, ingeval het arrest niet vrijwillig wordt uitgevoerd, zelf in de uitvoering ervan kunnen voorzien; kosten hiervan verhaalbaar op de beklaagden op vertoon van een kostenstaat begroot en uitvoerbaar verklaard door de beslagrechter.

Verstaat dat deze eindbeslissing op de kant van de overgeschreven dagvaarding ingeschreven wordt op de wijze bepaald in artikel 84 van de hypotheekwet.

Aldus uitgesproken in openbare terechtzitting van **20 mei 2008**, waar aanwezig waren :

raadsheer d.d. voorzitter,
raadsheer,
plaatsvervangend raadsheer,
advocaat-generaal,
e.a. adjunct-griffier.